

Ronyecz József fizika-matematika szakos tanár
1928. március 4 – 2007. szeptember 17.

A Csanád megyei (ma Békés megyéhez tartozó) Végegyházán született. Iskoláit – a szintén Békés megyei – Eleken, majd Szegeden végezte, itt érettségizett 1949-ben. A Szegedi Tudományegyetem Természettudományi Karán 1953-ban államvizsgázott és szerzett fizika-matematika szakon középiskolai tanári oklevelet.

Első munkahelye 1953. július 16-tól 1955. július 15-ig a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem volt.

Következő munkahelye a Tanítóképző Hódmezővásárhely, melynek neve 1957-től Kossuth Zsuzsanna Általános Gimnáziumra változott. Hódmezővásárhelyen 20 évig volt középiskolai tanár, közben – 1967-től – Csongrád megyében és részben Szeged megyei jogú városban középiskolai szakfelügyelő is volt. Itteni tanári és szakfelügyelői munkaviszonya végül 1977. január 31-én szűnt meg a főiskolai tanári kinevezése miatt.

Doktori értekezésének címe: Mechanikai kísérletek légpárnás készletekkel (1975). A doktori címet 1976. május 22-én kapta meg.

1976/77-ben került Székesfehérvárra, a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán főiskolai tanár volt. Innen ment nyugdíjba 1993-ban.

1993-tól – immár nyugdíjasként – az újonnan induló ének-zenei gimnáziumban dolgozott, ahol megalapozta a (kísérletező) fizika tanítását.

2003. szeptember 21-én vehette át aranydiplomáját a Szegedi Egyetem dísztermében a Természettudományi kar dékánjától.

Szakmai eredményei, aktivitása:

Szakmai pályafutása Debrecenben, a Kossuth Lajos Tudományegyetemen indult, ahol két évig tanársegéd volt, és atommag-reakciók kölcsönhatási mechanizmusait tanulmányozta.

Hódmezővásárhelyen jelentős fejlesztésekkel mutatkozott be. Elért eredményeiről előadásokon, valamint tudományos és ismeretterjesztő cikkekben számolt be.

Csongrád megyei működése végéig, 1976-ig mintegy 46 publikációja jelent meg (Pedagógiai Szemle, Politechnika, Fizika Tanítása, Fizikai Szemle). 1966-tól a Fizika Tanári Ankétokon is tartott bemutatókat, illetve kiállított; ezeket a munkáit különféle díjakkal ismerték el.

Az Oktatási Minisztérium 30, a Megyei Művelődési Osztály 25 újítását fogadta el. Légpárnás kísérleti eszközeivel középiskolákban, egyetemeken, sőt külföldön is járt, bemutatókat tartott. Ezekkel számos díjat is nyert.

Néhány bemutató (mechanikai) kísérleti eszközéből még "áru" is lett, ezeket a Tanért forgalmazta (részben külföldön is), de számolatlanul ontotta a bemutató fizikai kísérletekhez a módszereket és az eszközöket.

Csongrád megyében a középiskolai fizika tanárok továbbképzésének állandó szervezője, vezetője volt. Pedagógiai munkája három fő területre terjedt ki: szaktanári munka, szakfelügyelet, szakmódszertani kérdések.

Fejér megyében – főiskolai működése során – műszerépítő tanári továbbképzést kezdeményezett, amelyen digitális stopperórát készítettek a kollégák; és részben szervezte is ezt.

Elért módszertani eredményeiről hosszabb időn keresztül különféle tudományos konferenciákon tartott előadást.

Nyugdíjba vonulását követően a társulat középiskolai tanári rendezvényein mindvégig gyakran jelent meg és vállalt feladatokat valamilyen minőségben. Szívesen "vonult fel" házi készítésű eszközeit bemutatni, ha a városban valamilyen tanári továbbképzést szolgáló rendezvényt tartottunk.

Sokat tett Lánzos Kornél, a megye szülötte népszerűsítéséért; ő is kezdeményezte és támogatta a tudósról elnevezett középiskolai megyei fizikaversenyt, amelynek azóta az általános iskolai változata is megszületett.

Tanítványai valóban "kísérleteken nőttek fel"; rengeteg kísérletet mutatott be tanóráin is.

Társulati aktivitása:

A társulati élet alakításában is sokat vállalt előbb Csongrád, majd Fejér megyében. Csoportot szervezett, tisztségeket látott el a felmerülő igények szerint. Jó kapcsolatokat épített ki és tartott fenn a helyi TIT szervezetekkel; szakmai munkáját ott is elismerték.

1961-ben a vidéki városok közül elsőként Hódmezővásárhelyen alakították meg az ELFT helyi tagozatát (az MTSZ Helyi fizikai szekciójaként, melynek elnöke volt) a megyei szervezeten belül. Itt szerveztek nem "megyeszékhely" városok közül elsőként Országos Középiskolai Fizikatanári Ankétot (XVII.).

1980-tól foglalkozott Lánzos Kornél életének és munkásságának kutatásával. Ő volt a Lánzos centenárium egyik fő szervezője.

1982-től 1989-ig két választási cikluson át az Eötvös Loránd Fizikai Társulat Fejér Megyei Csoportjának elnöke volt.

Lendületes, nyugdíjasként is tettere kész kollégát ismertünk meg személyében, aki nemrégiben még lelkesen magyarázta, hogy milyen könnyű elkészíteni egy-egy bemutatott eszközt még "konyhai" körülmények között is.

Kitüntetései, díjai:

Pályája során sokféle formában ismerték el munkáját és eredményeit. Kitüntetéseinek, díjainak se szeri, se száma. Néhány kiemelkedő ezek közül a következők:

Mikola Sándor díj (1969),

Kiváló Újító Arany Fokozat (1973),

Miniszteri Dicséret (1993),

Dr. Ferenczi György Emlékalapítvány 2002. évi díja,

a Lánzos Kornél–Szegfű Gyula Ösztöndíj Alapítvány díja (2005)

és több mint húsz különféle elismerés (díjak, dicséretek) az ankétokról (kiállításokról, bemutatókról) a hetvenes évektől 2005-ig.

Ronyecz tanár úr jellegzetes színfoltja, különleges értéke volt a megyei csoport szakmai munkájának, életének és széles körben a fizika oktatásának.